

ការដាស់ឱ្យឆ្លើយតបពីសង្គមត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ៖ ការអំពាវនាវទៅកាន់ភាពបរិសុទ្ធនិងសច្ចេកុត្តិជំនឿ ក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំ

2023-11-17

«អ្នកដលៃខកចិត្តក៏បានឃើញពីព្រះគម្ពីរថា ពួកគេស្មើគ្នាទៅក្នុងពលពន្យារ ហើយថា ពួកគេត្រូវរត់ចោលអត់ធុមគំពោះការសម្រេចនៃវិមិត្ត។ ភស្តុតាងដល់នោះ៖
ដលៃបាននាំពួកគេឲ្យទទួលបានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1843 ក៏បាននាំពួកគេឲ្យរំពឹងទុកទ្រង់នៅឆ្នាំ 1844 ដដែរ»។ *Spiritual Gifts*, volume 1, 153.

មុតងទៀត ព្រះអង្គគឺមានព្រះបន្ទូលមកឧត្ត្រាថ្នា៖ «ចូរព្យាយាមរកឃើញអ្វីដែលនឹង
 ហើយនិយាយទៅកាន់វាថា ឱ ឆ្មាំអីងសង្កត់ទាំងឡាយអើយ
 ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។
 ព្រះអម្ចាស់យល្យោមានព្រះបន្ទូលដូចនេះដល់ឆ្មាំអីងទាំងនេះថា៖ មើល
 យើងនឹងផ្ទុះចូលដងហើមចូលមកក្នុងអូរក្បាលគុនា
 ហើយអូរក្បាលគុនានឹងរស់ឡើងវិញ។ យើងនឹងដាក់សរសៃលើអូរក្បាលគុនា
 ហើយនឹងផ្ទុះចូលសាច់ដុះឡើងលើអូរក្បាលគុនា
 ហើយគ្រប់អូរក្បាលគុនាដោយស្របកែ ព្រមទាំងដាក់ដងហើមក្នុងអូរក្បាលគុនា
 ហើយអូរក្បាលគុនានឹងរស់ឡើងវិញ; នោះអូរក្បាលគុនានឹងដឹងថា
 យើងជាព្រះអម្ចាស់»។ ដូចនេះ ឧត្ត្រាថ្នាបានព្យាយាម តាមដំណើរឧត្ត្រាថ្នាបង្គាប់;
 ហើយកាលឧត្ត្រាថ្នាកំពុងព្យាយាម នោះមានសំឡេងមួយ ហើយមើល មានការញ័រញ័រដូច
 ហើយឆ្មាំអីងទាំងនោះក៏មានមកប្រមូលផ្តុំគុនា ឆ្មាំអីងមួយទៅនឹងឆ្មាំអីងរបស់វា។
 កាលឧត្ត្រាថ្នាមើលទៅ នោះមើល សរសៃនិងសាច់ដុះឡើងលើវាទាំងនោះ
 ហើយស្របកែមានគ្រប់រាព័លើ; ប៉ុន្តែមិនទាន់មានដងហើមនៅក្នុងវាទេ។ អសេគោល
 ៣៧:៤-៨។

«សំឡេង» តំណាងឲ្យការវិវត្តន៍បរិស្ថាន។ នៅចំណុចនោះ កុម្មុយនិស្តបានរកឃើញការទទួលស្គាល់ថា ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលពន្យារនោះ។ សេចក្តីណែនាំតាមព្រះគម្ពីរអំពីអ្វីដែលអ្នកខកចិត្តត្រូវធ្វើ នៅពេលដែលពួកគេទទួលស្គាល់ថាពួកគេស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលពន្យារ មានយ៉ាងបរិបូណ៌។ យោងតាមការបង្ហាញនេះ ពួកគេមិនត្រូវបង្កើនទៅកាន់ «សភាវូបនីយកម្មអន្តរជាតិ» វិញឡើយ ដដែលនៅក្នុងសារទៅកាន់ភីឡាឌែល គឺជាសាលាបូរជំនាញរបស់សាតាំង។ ពួកគេត្រូវតែអភិវឌ្ឍន៍មានតម្លៃច្រើនពីអ្វីដែលទាបផងដែរ។ អ្វីដែលមានតម្លៃ ដដែលផ្ទុយនឹងអ្វីដែលទាប មានន័យទូទៅ។

ខ្ញុំបានរៀនដោយខ្លួនឯងអំពីការបង្កើនចំណេះដឹងខាងទំនាយនេះ កាលពីឆ្នាំ១៩៧៥មុន នៅពេលដែលខ្ញុំបានយកស៊ុប៊ីនរបស់ William Miller មកអនុវត្ត។ ខ្ញុំបានកំណត់ត្រាមកថា គួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ទាំងនេះជាសេចក្តីពិតព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយគួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ក្នុងកុលាយភិក្ខុជាគោលលទ្ធផលដែលបានខូចបំផ្លាញ។ បន្ទាប់មក គេបានចងអ្នកបង្ហាញឲ្យខ្ញុំឃើញថា James White ក៏បានយកស៊ុប៊ីនរបស់ William Miller មកអនុវត្តផងដែរ ហើយក្នុងការអនុវត្តរបស់គាត់ គាត់បានសម្គាល់គួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ទាំងនេះថាជាបុរាណសម្បត្តិសម្រាប់គ្រប់រូបរបស់ព្រះ ហើយគួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ក្នុងកុលាយភិក្ខុជាអ្នកប្រកាសទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតដោយមិន ពិតប្រាកដ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីអ្វីដែល James White បានបង្ហាញស្តីអំពីស៊ុប៊ីននោះ ខ្ញុំបានដឹងថា យើងទាំងពីរនាក់សុទ្ធតែត្រូវបានបង្កើន គួរឱ្យអស់ការជឿជាក់បង្កើនអាចតំណាងឲ្យអ្នកសម្រាប់គ្រប់រូបរបស់ព្រះ ហើយគួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ក្នុងកុលាយភិក្ខុអាចតំណាងឲ្យអ្នកមិនសម្រាប់គ្រប់រូប ប៉ុន្តែគួរឱ្យអស់ការជឿជាក់អាចតំណាងឲ្យសេចក្តីពិតព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះដដែល ហើយគួរឱ្យអស់ការជឿជាក់ក្នុងកុលាយភិក្ខុអាចជាគោលលទ្ធផលដែលបានផ្សព្វផ្សាយ។ James White បានអនុវត្តស៊ុប៊ីនរបស់ Miller ទៅលើបុរសគ្រីស្ទស្រីដែល James White កំពុងរស់នៅក្នុងសម័យនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានចូលទៅកាន់ស៊ុប៊ីននោះក្នុងនាមជាបុរសគ្រីស្ទស្រីច្រើនច្រើនក្រោយ។ ការអនុវត្តទាំងពីរនេះបង្ហាញថា មនុស្សកុលាយទៅជាអ្វីដែលខ្លួនជឿ ហើយបុរសនិយមពួកគេរើសរើសកាន់ខ្ជាប់នឹងគោលលទ្ធផលខុសគ្នា នោះពួកគេនឹងត្រូវបានបោះបង្គោលចោលតាមបង្អួចដោយបុរសកាន់ជំហានដ៏ល្អ ជាមួយនឹងគោលលទ្ធផលទាំងនោះដែលពួកគេបានបង្កើនជាមួយ។ យើងជាអ្វីដែលយើងបរិភោគ។

នៅពេលដែលពួកអ្នកខកចិត្តបានឃើញថា ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលពន្យារនោះ តាមព្រះបន្ទូលយោង ពួកគេត្រូវតែអភិវឌ្ឍន៍មានតម្លៃច្រើនពីអ្វីដែលទាប។

«តើហេតុអ្វីបានជាមនុស្សដែលកំពុងផ្ទេរវិស័យឲ្យមនុស្សដទៃទៀតនឹងរាជរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ ទទួលបានបុរាណសម្បត្តិដែលពួកគេបង្ហាញឡើងមុតងមុកលម្អិតនេះ? សាតាំងខ្លួនវា ត្រូវបានអប់រំនៅក្នុងទីលានស្ថានសួគ៌ ហើយវាមានចំណេះដឹងទាំងអស់សេចក្តីល្អ និងអំពើសេចក្តីអាក្រក់ផងដែរ។ វាលាយបញ្ចូលរបស់មានតម្លៃជាមួយរបស់អាក្រក់ ហើយនេះហើយជាអ្វីដែលផ្តល់អំណាចឲ្យវាបោះបង្គោលចោល។ ប៉ុន្តែ ដោយសារសាតាំង បានស្លៀកពាក់ខ្លួនដោយសម្លៀកបំពាក់នៃពិសេសភាពល្អល្បីល្បាញពីស្ថានសួគ៌ តើយើងត្រូវទទួលយកវាជាទេវតានៃពិសេសភាពល្អ? អ្នកល្អបង្អស់មានគុណភាពរបស់វា

ដដែលមានទទួលការអប់រំតាមវិធីសាស្ត្ររបស់វា ដដែលគួរមានជំរុញដោយវិញ្ញាណរបស់វា ហើយគួរមានសមរម្យសម្រាប់ការងាររបស់វា។ តើយើងគួរសហការជាមួយពួកគេឬ? តើយើងគួរទទួលយកសុនាមរបស់វាឬ? តើវាជាបាត់បង់សម្រាប់ការទទួលបានការអប់រំមួយឬ?» Ministry of Healing, 440.

អ្វីដែលមានតម្លៃ និងអ្វីដែលថោកទាប តំណាងឲ្យសច្ចក្តីពិត និងកំហុស។ វាក៏តំណាងឲ្យមនុស្សពីរបុរាណផងដែរ។

«ទោះជាយ៉ាងណា មូលដ្ឋានវិទ្យាមារបស់ពួកគេនៅតែឈរយ៉ាងមាំមួន ដោយមានតុល្យនេះថា ពួកគេអម្បាញ់ទុកស្ថាប័នអស់អន្តរកាលដែលជាប់ទាក់ទង។ ហើយថា ចូរឲ្យគ្រប់អន្តរកាលនៃការងារនេះពួកគេនាំមករបស់ពួកគេវិស្វកម្ម ចាកចេញពីអំពើទុច្ចរិត។ ប៉ុន្តែក្នុងផ្ទះជំនួយ មិនមែនមានតែភាពជន់ជាន់ និងបុរាណប្បវត្តន៍ទេ គឺមានទាំងភាពជន់ជាន់ និងដឹងដែរ ហើយខ្លះសម្រាប់កិត្តិយស ខ្លះសម្រាប់សច្ចក្តីអាម៉ាស់។» «ផ្ទះជំនួយ» នេះតំណាងឲ្យក្រុមជំនុំ។ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ នឹងមានទាំងអ្វីដែលថោកទាប និងអ្វីដែលមានតម្លៃ។ សំណាញ់ដែលបោះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ បុរាណទាំងល្អ និងអាក្រក់។ Review and Herald, February 5, 1901.

យើងមេត្តាគួរមានបង្កគាប់ថា បើគាត់នឹងគួរឡប់មកវិញ គាត់គួរបំបែកខ្លួនចេញពីពុលហុមចារិលដ៏ល្អដ៏ទាំងឡាយ ហើយគាត់ក៏គួរបំបែកខ្លួនចេញពីសច្ចក្តីបង្កឲ្យខុសឆ្គងរបស់ពុលហុមចារិលដ៏ល្អដ៏ទាំងនោះផងដែរ។ មួយសិនស្រីប្អូនពាន់ គឺជាអន្តរកាលដែលមកក្នុងសាមគ្គីភាពដ៏ពេញលេញ។ យើងមេត្តា ពុំបំភាន់ឲ្យខូចការដដែលអស់អន្តរកាលដែលគួរមានហៅឲ្យគ្រប់ដោយសារលិខិតទីពីររបស់អេសេគាល អំពីខ្យល់ទាំងបួន គួរតែសម្រេចឲ្យបាន បុរសនិប្រឹក្សាគេនឹងគុណយោជន៍របស់ពួកគេ នៅពេលនិមិត្តភាពនោះនិយាយ។ និមិត្តភាពនោះមាននិយាយនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡូរីក នៅពេលការជំនុំជម្រះបានមកដល់ ហើយវានិយាយនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់មួយសិនស្រីប្អូនពាន់ នៅពេលសត្វទីទុយនៃដីនិយាយ ហើយការជំនុំជម្រះនៃទេវតាប៊ីហានមកដល់។ បន្ទាប់មក អស់អន្តរកាលដែលបានសម្រេចកិច្ចការដដែលគួរមានកំណត់សម្គាល់ដោយយើងមេត្តា គួរមានលើកឡើងជាអន្តរកាលរបស់ពួកគេ។

នៅពេលដែលពួកគេអម្បាញ់ទុកផ្សេងៗវិញ្ញាណជាពួកអន្តរកាលលោមមក ដើម្បីដាស់អន្តរកាលដែលបានខកចិត្តឡើងពីសច្ចក្តីសុលាប័របស់ពួកគេ ទ្រង់កំណត់ការងារនៃការបរិសុទ្ធជមួយ ដដែលពួកគេត្រូវតែសម្រេចឲ្យបាន បុរសនិប្រឹក្សាគេចង់គុណយោជន៍អន្តរកាលនៃបន្ទូលរបស់ទ្រង់ក្នុងវិបត្តិនៃច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអែទីកុយ។ អសោយយល់ស្របនឹងដំបូន្មានរបស់យើងមេត្តា។

ដឹងរបស់អន្តរកាលដ៏ល្អល្អ ដដែលបុរាណសច្ចក្តីសុខសានុត ដដែលនាំដំណឹងល្អអំពីការល្អ ដដែលបុរាណសច្ចក្តីសង្គត្តិរោះ ដដែលនិយាយទៅកាន់ស៊ីយ៉ូនថា «ពួកគេអស់អន្តរកាលសោយរាជ្យ!» នៅលើភ្នំទាំងឡាយ មានសោភ័ណភាពយ៉ាងណា! អន្តរកាលរបស់អន្តរកាលនឹងលើកសំឡេងឡើង ហើយពួកគេនឹងច្រៀងរួមគ្នាដោយសំឡេងតម្លៃ ដុបិតពួកគេនឹងយើងផ្ទាល់ក្នុងកែវនឹងក្នុងកែវ នៅពេលពួកគេយល់ថាទ្រង់នាំស៊ីយ៉ូនគួរឡប់មកវិញ។ ឱ

ទឹកនុលងៃហាក់បែករបស់ក្រុងយប្បសាឡិមអរិយ ចូរផ្ទុះឡើងដោយអំណរ
ចូរច្រៀងរួមគ្នា ដុបិតព្រះយហ្វោរឡង់ឋានកម្មសានុតចិត្តបុរាជជនរបស់ទ្រង់
ទ្រង់ឋានលោះក្រុងយប្បសាឡិមហើយ។ អសោយ 52:7-9។

អស់អុនកដលៃ «នាំដំណឹងលុអមក» ហើយដលៃ «បុរកាសសចេកុដីសុខសានុត
និងសចេកុដីសង្កតរោះ» លើក «សំឡងេរបស់ខ្លួនឡើងជាមួយគុនា» ពីព្រោះពួកគេ
«នឹងយើងផ្ទុទាល់កុនកែទៅវិញទៅមក»។

«មនុស្សពីរបីនាក់ទៀត គួរឋានបង្ហាញឲ្យខ្សែយើងថា
កំពុងរួមបញ្ចូលឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងអុនកដលៃខ្សែហានរំលឹករួមកហើយ
ហើយពួកគេរួមគុនាផ្ទុវើអ្វីៗតាមដលៃអាចផ្ទុវើទៅឋាន
ដើម្បីបិទាញឲ្យយលាតចេញពីរូបកាយ ហើយបង្កការភាន់ច្រឡំ;
ហើយឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេនៅឲ្យសចេកុតិពិតរបស់ព្រះ ទទួលការមាក់ងាយ។ ព្រះយស្មើ
និងទេវតាបរិសុទ្ធច កំពុងលើកស្ទួយ និងបង្កបបង្កមបុរាជសុគររបស់ព្រះ
ឲ្យចូលមកក្នុងសចេកុតិជំនឿតម្លៃ ដើម្បីឲ្យពួកគេទាំងអស់មានគំនិតតម្លៃ
និងការវិនិច្ឆ័យតម្លៃ។
ហើយខណៈដលៃពួកគេកំពុងគួរឋាននាំចូលមកក្នុងឯកភាពនៃសចេកុតិជំនឿ
ដើម្បីឲ្យមានទស្សនៈសរុបគុនាចំពោះសចេកុតិពិតដ៏ឧឡារិក
និងសំខាន់សម្រាប់សម័យនេះ សាតាំងកំពុងផ្ទុវើការ
ដើម្បីបុរាជនឹងការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេ។
ព្រះយស្មើកំពុងផ្ទុវើការតាមរយៈឧបករណ៍របស់ទ្រង់ ដើម្បីបុរាមូលផ្ទុក និងបង្កបបង្កម។
សាតាំងផ្ទុវើការតាមរយៈឧបករណ៍របស់វា ដើម្បីបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ និងបងែចកែ។
"ដុបិត មើលចុះ យើងនឹងបញ្ចេញ ហើយយើងនឹងរងពូជពង្សអីស្រាអលៃ
នៃក្រុងគ្រប់ជាតិសាសន៍ ដូចជាគេស្មើគួរឋានរងក្នុងតម្រងមួយ
ប៉ុន្តែគេមានគ្រាប់ណាមួយ សូម្បីតែច្របំផុត ផលកំដៅដ៏ឡើង"។

«ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់កំពុងសាកល្បង និងបញ្ចេញកំហុសសុគររបស់ទ្រង់។
អត្តចរិតកំពុងគួរឋានអភិវឌ្ឍ។ ពួកទេវតាកំពុងថ្កុលថ្កលនៃតម្លៃខាងសីលធម៌
ហើយកំពុងកត់ត្រាដោយសុមោះគ្រប់អំពើអំពើទាំងអស់របស់កូនចៅមនុស្ស។
ក្នុងចំណោមអុនកដលៃបុរកាសថាជាបុរាជសុគររបស់ព្រះ មានចិត្តពុករលួយ;
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងគួរឋានសាកល្បង និងបញ្ចេញកំហុស។ ព្រះអង្គគន្លោះ
ដលៃទ្រង់ទតមើលចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់គុនា
នឹងនាំអ្វីៗលាក់កំហែងនៃសចេកុតិដ៏តមកបង្ហាញ
នៃទឹកនុលងៃដលៃមនុស្សជាញឹកញាប់សង្ស័យតិចបំផុត
ដើម្បីឲ្យថ្មដ៏ព័ទ្ធទាំងឡាយ ដលៃឋានរាងដំណើររីកចម្រើនរបស់សចេកុតិពិត
គួរឋានដកចេញ ហើយឲ្យព្រះមានបុរាជសុគរសុភាគបរិសុទ្ធច និងវិសុទ្ធច
ដើម្បីបុរកាសបញ្ចេញតុតិ និងសចេកុតិវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់។»

«មេបញ្ចេញការនៃសចេកុតិសង្កតរោះរបស់យើង
ទ្រង់ដឹកនាំបុរាជសុគររបស់ទ្រង់ទៅមុខមួយជំហានមុនៗ ដោយសម្បជាន
និងរៀបចំពួកគេឲ្យសមស្របសម្រាប់ការផ្តល់ទៅស្ថានសួគ៌
ហើយទុកនាំខាងក្រោយអុនកទាំងឡាយដលៃមានចិត្តចង់ដកខ្លួនចេញពីរូបកាយ
ដលៃមិនសមគួរចិត្តឲ្យគេដឹកនាំ ហើយពេញចិត្តនឹងសចេកុតិសុចរិតរបស់ខ្លួន។
"ដូចនេះ បុរសនិបត្តិលើដលៃនៃក្រុងអុនកជាសចេកុតិដ៏ត
តិសចេកុតិដ៏តនោះឆ្ងាយណាទៅ!"

មិនមានការភាន់ច្បាស់ណាស់ជាងនេះដែលអាចបញ្ជាក់តែមនុស្សសហនឡើយ
ជាងការដល់នាំមនុស្សសង្គមបណ្តុះបណ្តាលខ្មែរក្នុងវិញ្ញាណនៃការជឿជាក់លើខ្លួនឯង
ឲ្យជឿថាពួកគេត្រឹមត្រូវ ហើយសុចរិតនៃក្នុងពន្លឺ
ខណៈដែលពួកគេកំពុងដកខ្លួនឆ្ងាយចេញពីបុរាណសុភមង្គលរបស់ពួកគេ
ហើយពន្លឺដល់ពួកគេថាពួកគេក៏ជាមនុស្សម្នាក់ៗដែរ គឺជាសច្ចក្នុងជីវិត។»
Testimonies, volume 1, 332, 333.

យលា «នាំដំណឹងល្អមក» ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យដឹងវិញពីរដងនៅក្នុងបទគម្ពីររបស់អសោយ
ដើម្បីបង្ហាញពីការស្រុកស្រានៅពាក់កណ្តាលយប់ ដូចជាបទគម្ពីរមុនៗដែលនាំទៅ
ដល់សច្ចក្នុងពិពណ៌នារបស់អសោយអំពីឯកភាពដល់ត្រូវបានសម្រេចឡើង
នៅពេលដែលអ្នកមានតម្លៃត្រូវបានកាត់ចេញពីអ្វីដែលទាប។

ចូរភ្ញាក់ឡើង ភ្ញាក់ឡើងចុះ; ចូរពាក់កម្រាលរបស់អ្នក ឱស្សីយ៉ូន;
ចូរពាក់សម្លៀកបំពាក់ដ៏ស្រស់បំព្រងរបស់អ្នក ឱក្រុងយូសាឡីម ជាទីក្រុងបរិសុទ្ធ៖
ដុបិតចាប់ពីពេលនេះតទៅ នឹងមិនមានអ្នកមិនកាត់ស្រក
និងអ្នកមិនសុភមង្គលក្នុងអ្នកទៀតឡើយ។ ចូរសុទ្ធខ្លួនចេញពីផ្ទះ;
ចូរក្រោកឡើង ហើយអង្គុយចុះ ឱក្រុងយូសាឡីម;
ចូរដោះខ្លួនចេញពីក្របរបស់អ្នកចេញ ឱក្រុងយូសាឡីមដែលជាយូរយ៉ាង។ អសោយ 52:1,
2.

យលា តំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលសុចរិតនៅក្នុងការខកចិត្តលើកដំបូង
ហើយទទួលស្គាល់ថា ពួកគេកំពុងសុចរិតនៅក្នុងពេលពន្យារ។ អសោយ
បង្ហាញដល់មនុស្សដដែលនោះឲ្យ «ភ្ញាក់ឡើង ភ្ញាក់ឡើង»។ ពួកគេភ្ញាក់ឡើង
ហើយនៅទីបំផុតក៏ដល់ចំណុចមួយ ដែលនឹងលឺមានអ្នកមិនកាត់ស្រក
និងអ្នកមិនបរិសុទ្ធជាមុននៅក្នុងពួកជំនុំរបស់ពួកគេទៀតឡើយ ពីព្រោះពួកគេបាន
សម្រេចចិត្តការនៃការកាត់ស្រកដែលមានតម្លៃចេញពីអ្វីដែលទាប។
«ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាថ្នាឲ្យពួកជំនុំរបស់ទ្រង់បានសម្រេចឲ្យបរិសុទ្ធ
មុននឹងសច្ចក្នុងវិចិត្រយរបស់ទ្រង់ផ្តល់កម្រាលលើលោកិយយ៉ាងច្បាស់លាស់ជាងមុន»។

«យើងកំពុងតែខិតខំយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅដល់ចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ផែនដី
នេះ។ ទីបញ្ចប់នេះនឹងជិតណាស់ ជិតជាងដែលមនុស្សជាតិមាននៅទៀត ហើយ
ខ្ញុំមានបន្ទុកក្នុងចិត្តដើម្បីទទួលបានបុរាណសុភមង្គលរបស់យើងអំពីសច្ចក្នុងចំណោម
នៃការស្រុកស្រានៅពេលដែលយើងកំពុងតែខិតខំយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ មនុស្សជាតិកំពុងតែកើត
ហើយត្រូវបាននិយាយអំពីបុរាណ
ដើម្បីដាស់ពួកគេឲ្យភ្ញាក់ពីការដកខ្លួនចេញពីសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ?
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់បានសម្រេចឲ្យបរិសុទ្ធ មុនពេល
ការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ទ្រង់នឹងផ្តល់កម្រាលលើលោកិយយ៉ាងច្បាស់លាស់ជាងនេះ»។

«តើនរណាអាចទ្រាំទ្រនូវផែនការយាងមករបស់ទ្រង់បាន?
ហើយតើនរណានឹងអាចឈរបាននៅពេលទ្រង់លេចមក?
ដុបិតទ្រង់ដូចជាក្នុងរូងរបស់អ្នកសម្លាញ់ក្របំពាក់។
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោកសម្លាញ់ក្របំពាក់។
ទ្រង់នឹងអង្គុយដូចជាអ្នកសម្លាញ់ និងអ្នកបន្តបុរាណ។
ទ្រង់នឹងបន្តបុរាណពួកគេច្បាស់លាស់លើ ហើយសម្រេចពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចថ្វាយតម្កល់ដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយសច្ចក្នុងស្មោះត្រង់»។

«ព្រះគ្រីស្ទនឹងដកចេញនូវសំបកបិទហាំងក្នុងក្បាលដៃក្បាលគ្រប់យ៉ាង។
ការលាយបញ្ចូលគ្នារវាងអ្វីដែលពិតជាមួយអ្វីដែលក្បាលដៃក្បាល
មិនអាចបោះបង្គោលចោលព្រះអង្គបានឡើយ។
“ព្រះអង្គទ្រង់ដូចជាក្បាលដៃរបស់អ្នកក្នុងម្យ៉ាង”
ដោយព្រះគ្រីស្ទដែលមានតម្កល់ចែកពីអ្វីដែលចោកទាប កាកសំណល់ចេញពីមាស។»

«ដូចជាពួកលោកដទៃ បុរាណដទៃដែលព្រះបាទដទៃសរសើរ
ត្រូវបានទ្រង់ព្រះគ្រីស្ទដោយដោយឡែកសម្រាប់កិច្ចការពិសេសរបស់ទ្រង់។
គ្រីស្ទបានពិតគ្រប់រូបសុទ្ធតែមានសក្តិឪប័ត្រនៃប្រព័ន្ធពិភាកាព។
គាត់ត្រូវបានលើកកិត្តិយសដោយទំនួលខុសត្រូវដ៏បរិសុទ្ធ ក្នុងការគំរាងឲ្យពិភពលោក
លោកបានឃើញព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះវរបិតាសូមស្នើសុំរបស់គាត់។
គាត់ត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងម៉ត់ចត់ចំពោះព្រះបន្ទូលថា “ដូចនេះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាមានគ្រប់លក្ខណៈ ដូចជាព្រះវរបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា
ដដែលគង់នៅសូមស្នើសុំ ទ្រង់គ្រប់លក្ខណៈដទៃ”។»

«ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែលក្រោយឲ្យព្រះនាមរបស់ខ្ញុំ
ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិតនឹងរះឡើង
ដោយមានការប្រោសឲ្យជាន់គ្នាទៅក្នុងសុលាបរបស់ទ្រង់;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងចេញទៅ
ហើយលូតលាស់ឡើងដូចកូនគោដដែលនៅក្នុងក្រវាល។
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងជាន់ឈរលើមនុស្សអាក្រក់;
ដុបពួកគេនឹងក្លាយជាជននៅក្រៅមហាជនរបស់អ្នករាល់គ្នា
នៅក្នុងថ្ងៃដែលខ្ញុំនឹងជួបជុំការនេះ»
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលវេលាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះ។

«ចូរនឹកចាំអំពីក្រីក្រយិន័យរបស់ម៉ូសេ អ្នកបម្រើរបស់យើង
ដែលយើងបានបង្កគាប់ដល់គាត់នៅក្នុងប្រទេស ម្យ៉ាងអ្វីដែលទាំងមូល
ព្រមទាំងបញ្ញត្តិ និងក្រីក្រយកាត់ទោសទាំងឡាយ។ ម៉ូសេ យើងនឹងចាត់ឲ្យអលើយ៉ា
ហោរា មករកអ្នករាល់គ្នា មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងគួរសង្ឃឹមខ្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់
ហើយគាត់នឹងបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទាំងឡាយទៅកាន់កូនៗ
និងចិត្តរបស់កូនៗទៅកាន់ឪពុករបស់ពួកគេ
ក្នុងយើងមកវាយផែនដីដោយបណ្តាសាមួយ»។ Review and Herald, November 8,
1906.

អ្នកដទៃកាន់ខ្ជាប់នូវគោលលទ្ធិក្នុងក្បាលដៃក្បាល
នឹងត្រូវបានបំបែកចេញទៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដែលចាប់ផ្តើមដោយ «សំឡេង»
ស្រីកែននៅក្នុងទីរោងចក្រ។
អ្នកដទៃបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឲ្យព្រះចេស្តាចូលប្រែឱ្យគ្រប់ព្រះ
បង្កើតបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដ៏បរិសុទ្ធ នឹងត្រូវបានបំបែកចេញពី «មាស»
នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដែលចាប់ផ្តើមដោយ «សំឡេង» ស្រីកែននៅក្នុងទីរោងចក្រ។
ពួកគេនឹងនាំគ្នាជួបជុំគ្នាឱ្យដឹង នៅត្រឹមចំណុចដែលឡើយដឹង
ឆ្ងល់កាត់ទៅជាភិក្ខុដទៃ។

ការងារនៃការព្រះគ្រីស្ទដែលមានតម្កល់ចែកពីអ្វីដែលចោកទាប
គឺសុទ្ធជាទាំងស្រុងជាកិច្ចការរបស់ទូតនៃចេក្រីស្ទ ដដែលមកក្បាលមៗ

ដើម្បីបិទមុខអាក្រក់នៃចល័តរបស់លោក ប៉ុន្តែតែងតែត្រូវបានចូលរួមផងដែរ។

ហេតុដូច្នេះហើយ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ
ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានដឹងហើយស្តាប់បងគ្នា
មិនមែនតែក្នុងពេលខ្ញុំមានវត្តមានប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះកាន់តែខ្ពស់ឡើងក្នុងពេលខ្ញុំមានវត្តមាន
ចូរបំពេញសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្លួនដោយសេចក្តីក្លែងបន្លំ និងការញាប់ញ័រ។
ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់ដែលកំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា
ទាំងឡាយមានបំណងព្រមទាំងឲ្យបុរសវត្តមានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អរបស់ព្រះអង្គ។
ចូរជួយគ្នាគ្រប់គ្នាទាំងអស់ដោយឥតការអ្វីទាំងអស់ និងឥតជជែកប្រកែកឡើយ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានឥតកំហុស និងឥតហានិភ័យ ជាបុគ្គលនីមួយៗ
ដោយឥតមានការស្ម័គ្រចិត្ត ឬនូវការស្ម័គ្រចិត្តជាតិសាសន៍មួយដ៏ល្អឡើយ
និងខូចបង់ ដដែលនៅក្នុងចំណោមពួកគេ
អ្នករាល់គ្នាបញ្ចេញពន្លឺដូចជាពន្លឺទាំងឡាយនៅក្នុងលោកិយ។ ភីលីព 2:12-15។

យើងមេត្តាមានបង្គាប់ឲ្យយើងក្រែងដែលមានតម្លៃច្រើនពីអ្វីដែលចោទបញ្ជូន បុរសនិប្បោត
តំបន់បាត់ដំបងធុរចិត្តជាព្រះឱសថរបស់ព្រះនៅក្នុងការជំនុំជម្រះដ៏ល្អនិងមកដល់។
ការពិតដែលថាយើងមេត្តាបញ្ជូនបុរសនិប្បោតនេះបន្តទូលំទូលាយរបស់ព្រះចំពោះគាត់ មានបង្គាប់ឲ្យ
វត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណជាព្រះអ្នកល្អដ៏ល្អ មានបង្គាប់ឲ្យសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់
បុរសនិប្បោតជ្រើសរើសទទួលយកកិច្ចការនេះ។

«កិច្ចការនៃការទទួលបានសេចក្តីសង្ឃឹមគ្រប់គ្នា គឺជាកិច្ចការនៃការចូលរួមជាដៃគូ
ជាប្រតិបត្តិការរួមមួយ។ ត្រូវមានការសហការរវាងព្រះជាម្ចាស់
និងមនុស្សសហបង្កើនបុរសចិត្ត។
នេះគឺជាបាច់សម្រាប់ការបង្កើតគោលការណ៍គ្រប់គ្រងក្នុងចរិតលក្ខណៈ។
មនុស្សគួរខិតខំប្រឹងប្រែងដោយស្មោះត្រង់ដល់ចិត្ត
ដើម្បីឲ្យនេះលើកឡើងនូវការគិតគូរមិនឲ្យមានដល់ភាពគ្រប់លក្ខណៈ។ ប៉ុន្តែ
គាត់ពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ភាពជោគជ័យ។
កិច្ចខិតខំរបស់មនុស្សដោយខ្លួនឯង មិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។
បើគ្មានជំនួយនៃអំណាចនៃភាពទេវតា វាមិនមានបុរេដ្ឋានអ្វីសោះទេ។
ព្រះជាម្ចាស់ជួយការ ហើយមនុស្សក៏ជួយការ។ ការស្និទ្ធប្រព្រឹត្តិការណ៍
ត្រូវតែមកពីមនុស្ស ដល់ការទាញយកកម្លាំងរបស់ខ្លួនពីព្រះជាម្ចាស់។ ខាងមួយ
មានបុរសប្រាជ្ញាដ៏អន្តរាគមន៍ ក្នុងមត៌កកុណា និងអំណាច; ខាងមួយទៀត
មានភាពទន់ខ្សោយ ភាពមានហឫទ័យ និងភាពអសមត្ថភាពទាំងស្រុង។»

«ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបំណងឲ្យយើងមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់មិនអាចជួយយើងបានទេ បើគ្មានការយល់ព្រម និងកិច្ចសហការរបស់យើង។
ព្រះវិញ្ញាណដ៏ទៃភាពជួយការតាមរយៈអំណាច
និងសមត្ថភាពដែលមានបុរសឲ្យមនុស្ស។ ដោយខ្លួនយើងផ្ទាល់
យើងមិនអាចនាំគ្នាទៅដល់បំណង សេចក្តីប្រាថ្នា និងនិន្នាការទាំងឡាយ
ឲ្យស្របសមនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ; ប៉ុន្តែ បើយើង
“មានឆន្ទៈដើម្បីប្រើប្រាស់ឲ្យមានឆន្ទៈ”
ព្រះអង្គគង់គុណនឹងសម្រេចការនេះសម្រាប់យើង
“ដោយបំផុសការស្រមៃស្រមៃទាំងឡាយ
និងគ្រប់ទាំងរបស់ខ្ញុំដល់ដៃលើកខ្លួនឡើងប្រឆាំងនឹងការស្ម័គ្រចិត្ត ហើយ

នាំគ្រប់ទាំងគំនិតឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការរៀបចំយុទ្ធនៃការស្ថាប័នបង្កើតជាដំណាក់កាលថ្មី
សុទ្ធ។” ២ ក្រិស្តស ១០:៥។ ក៏ចុះការបង្កើតសាវ័ក, ៤៨២។

បីចុងកែនុលៈនៃវិវរណៈ ជំពូក ១១ នៅពេលដែលអ្នកអង្គុតស្ថាប័ននៅតាមផ្ទះ
គឺជានិមិត្តរូបនៃ «ទីរោងចក្រ» ហើយ «ទីរោងចក្រ» គឺជាឈ្មោះ «បុរាណវត្ថុ» នៃ
លើកទី១ ជំពូក ២៦។ នៅចុងបញ្ចប់នៃការបកស្រាយអំពីរយៈពេលបីចុងកែនុលៈ
អស់អ្នកដទៃត្រូវបានហៅឲ្យស្ថិតក្នុងចំណោមមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់ នឹងត្រូវ
«ត្រូវបានបោះបង់» ហើយ «រលាយចូល»។ បុរាណវត្ថុ វិភាគ មានបុរាណវត្ថុថា
«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យឲ្យកុម្មារជំនុំរបស់ទ្រង់បានបរិសុទ្ធ
មុនពេលការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់នឹងផ្តល់មកលើលោកយ៉ាងច្បាស់លាស់ខាងដទៃ»។

ពាក់ព័ន្ធនឹង «កុម្មារជំនុំដែលបានបរិសុទ្ធ»
នាងបានយោងដល់ដំណើរការបំបែកចេញរបស់យេស៊ូ ដល់ដក
«អ្វីដែលបានចេញពីអ្វីទាំងបួន»។ នាងក៏ដាក់ជាមួយម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី
ដល់នេះទៀត៖
មានអ្នកនាំសារម្នាក់រៀបចំផ្ទះសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃចេក្រីសញ្ញា។
អ្នកនាំសារដែលរៀបចំផ្ទះនោះ គឺជា
«សំឡេងនៃអ្នកម្នាក់ដែលស្រវឹងនៅទីរោងចក្រ» របស់អេសាយ។
អ្នកនាំសារនៃចេក្រីសញ្ញា គឺព្រះគ្រីស្ទ
ដល់កំពុងត្រូវរៀបចំផ្ទះនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងមួយរយសិបបួនពាន់នាក់ ដល់
«ដូចជា» «ពួកលើ» «ត្រូវបានទ្រង់បញ្ជូនដោយឡែកសម្រាប់កិច្ចការពិសេសរបស់ទ្រង់»។
បន្ទាប់មក នាងបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណពួកគេថាជាពួកសង្ឃ
ហើយបានដកស្រង់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ដល់មានថា «ដូចនេះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខខណ្ឌ
ដូចជាព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់បានគ្រប់លក្ខខណ្ឌដរាប»។

មានដំណើរការនៃការសម្ភាសន៍មួយ
ដល់ត្រូវបានសម្គាល់នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃការពន្យារពេល ឧប្បត្តិព្រះអម្ចាស់មាន
កិច្ចការពិសេសមួយសម្រាប់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់ឲ្យសម្រេច
ហើយទ្រង់នឹងមានកុម្មារជំនុំនៅសភាពបរិសុទ្ធ មុនពេល
«សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់នឹងផ្តល់មកលើពិភពលោកយ៉ាងច្បាស់លាស់ជាងមុន»។
សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់កំពុងមាននៅក្នុងពិភពលោករួចហើយ
ប៉ុន្តែនៅពេលច្បាស់ថាវាទុក្ខមកដល់ «សេចក្តីវិនិច្ឆ័យបំផុតរបស់ព្រះ»
ចាប់ផ្តើមផ្តល់ចុះ។

សាលាកុម្មារទាំងនោះជា
«ពេលវេលានៃព្រះគុណសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមិនផ្តល់ស្គាល់សេចក្តីពិត»។ ប៉ុន្តែ
ក្នុងសាលាកុម្មារទាំងនោះ គុណព្រះគុណឡើយសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមិនព្រមចូលទៅ
ក្នុងដំណើរនៃការបរិសុទ្ធដល់ច្បាស់នោះ។ «សាលាកុម្មារ» ទាំងនោះ ដល់
«ផ្តល់ចុះយ៉ាងច្បាស់ជាសញ្ញា» បញ្ជាក់អំពីសាលាកុម្មារដែលជាសញ្ញា។
វាគឺជាឈ្មោះសញ្ញាមួយ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបុរាណចលាចល
នឹងភាពច្របូកច្របល់ដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសាលាកុម្មារទាំងនោះ
ដើម្បីសម្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងអ្នកទាំងឡាយដែលកាន់ «ចុងសែមុកក្នុងដៃកុលាយ»
និងអ្នកទាំងឡាយដែល «រកស៊ីចុងសែប្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ដោយមិនសិការស្មើគ្នា»

ពីព្រោះនេះជាវិធីតម្លៃយុត្តាធិការ «លោកិយអាចគួរមានព្រមាន»។
សាលក្រមដដែលជាសញ្ញាទាំងនោះ គឺជាផ្នែកខាងក្រោយដដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាបុរិស
ដើម្បីបង្កើតនូវកូនៗរបស់ព្រះដដែលនៅតែស្ថិតក្នុងហឫទ័យ
ឲ្យសុគាល់ទង់សញ្ញារបស់មួយសន្ធឹកមិនប្រកាន់។

ប៉ុន្តែ បុរសស៊ីវិល មិនត្រឹមតែយោងទៅកាន់ ម៉ាឡាគី ជំពូក ៣ ប៉ុណ្ណោះទេ
នាងក៏បានបញ្ចូលខ្លួនក្នុងក្របខណ្ឌនៃសៀវភៅ ម៉ាឡាគី ជំពូក ៤ ផងដែរ
ហើយមុននឹងចៀសក្រោយទៅកាន់ «សំឡេង»
ដដែលគួររៀបចំផ្លូវសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសង្ឃឹម។ ខ្លួនក្រោយទាំងនោះ
មិនមែនស្ថិតនៅពីការរៀបចំសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសង្ឃឹមនោះទេ
តែស្ថិតនៅពីការចងចាំក្តីត្រង់យ៉ាងយល់ច្បាស់ និងការបង្កើនចិត្តរបស់ឪពុកទៅរកកូនៗ
ហើយរបស់កូនៗទៅរកឪពុកវិញ។ «សំឡេង» នោះ ដំបូងរៀបចំសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងនាមជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសង្ឃឹម ឲ្យយោងមកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច្បាស់
ហើយសម្រាប់បុរសជាជនរបស់ទ្រង់ដដែលខកចិត្ត ប៉ុន្តែគួរមានដាច់ខាតក្នុង
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចសម្រេចការងារនៃទង់សញ្ញាបាន។ បន្ទាប់មក ម៉ាឡាគី
បានលើកឡើងអំពីទិដ្ឋភាពមួយផ្សេងទៀតនៃកិច្ចការរបស់ «សំឡេង» នោះ។

ទ្រង់ «នឹងបង្កើនចិត្តរបស់បិតាទៅរកកូនៗ ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកបិតាបស់ពួកគេ»
ហើយទ្រង់នឹងប្រើវិធីកិច្ចការនេះទាក់ទងនឹងក្តីត្រង់យ៉ាងយល់ច្បាស់ប្រទាននូវហ្វូហ្វេ។
អញ្ជើញ ដល់ក៏ជា «សំឡេង» របស់អសោយផងនោះ
នឹងបង្ហាញអំពីហេតុបង្កបុរសស៊ីវិល។ នេះជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការបរិសុទ្ធកម្ម។
មានតែនិយមន័យមួយប៉ុណ្ណោះនៃអំពើហេតុ
គឺជាការរំលងក្តីត្រង់យ៉ាងយល់ច្បាស់ប្រទាននូវហ្វូហ្វេ។ យ៉ូហានបាទីស្ទជាអញ្ជើញ
ហើយកិច្ចការរបស់លោកក៏រួមមានធាតុនោះដែរ។

នៅគ្រានោះ យ៉ូហានបាទីស្ទបានមកប្រកាសនូវទិវាហោសថានៃស្រុកយូដា
ដោយពោលថា៖ «ចូរប្រើចិត្តចុះ ដុំបិតនគរស្ថិតនៅក្នុងដីកម្រងដីហើយ»។
ដុំបិតនេះហើយជាអ្នកដដែលព្យាយាមរើសយកមានបុរសស៊ីវិលអំពី ដោយថា៖
«សំឡេងរបស់មនុស្សម្នាក់ស្រីក្រីក្រនៅទីហោសថានោះ
ចូររៀបចំផ្លូវច្បាស់ព្រោះអម្បាស់ ចូរផ្សព្វផ្សាយទ្រង់ឲ្យគ្រប់គ្នា»។
ឯយ៉ូហាននោះស្តាប់ឮពាក្យអារធុរ៍ពីរោមអូដុប
ហើយមានខ្ពស់ក្រៃលែងស្រាប់តែចង់នាំចងក្រង; អាហាររបស់គាត់គឺកណ្តាប់
និងទឹកយ៉ូហ្វេ។ នៅពេលនោះ បុរសជាជនពីក្រុងយូសាឡឹម ពីស្រុកយូដាទាំងមូល
និងពីតំបន់ជុំវិញទន្លេយ៉ែរដាន់ បាននាំគ្នាចេញទៅរកគាត់
ហើយទទួលបុណ្យយូដាមុជពិធីគាត់នៅក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន់
ដោយសារភាពអំពើហេតុរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែ កាលគាត់ឃើញពួកជានិស្សិត
និងពួកសាឌូស៊ីជាច្រើនមកទទួលបុណ្យយូដាមុជពិធីគាត់ គាត់ក៏និយាយទៅពួកគេថា៖
«ពូជពស់កែអើយ!
តើនរណាបានព្រមានអ្នករាល់គ្នាឲ្យរត់ចេញពីសេចក្តីកំហឹងដដែលនឹងមកដល់?»

ដូចនេះ ចូរបង្កើតផលដល់សមនឹងការប្រើចិត្តចុះ
ហើយកុំគិតនិយាយនៅក្នុងខ្លួនអ្នកថា
យើងមានអំបូរហៅជាបិតាបស់យើងឡើយ ដុំបិតខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
ព្រះអាចលើកកូនចៅសម្រាប់អំបូរហៅឡើងពីថ្មទាំងនេះបាន។ ហើយឥឡូវនេះផង
ពូជនៅគួរមានដាក់នៅឫសដើមឈើច្នៃហើយ ដូចនេះ

ដើមឈើគ្រប់ដើមដែលមិនបង្កកើតផលល្អអ នឹងត្រូវកាប់ចោល
ហើយបោះទៅក្នុងភូមិវិង។
ខ្ញុំពិតជាជឿបុណ្យធម៌មុនទឹកធម៌អនុករណ៍គ្មានដោយទឹក សម្រាប់ការប្រព្រឹត្តតាមនៃ
ប៉ុន្មានព្រះអង្គដែលយោងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានព្រះចេតនាខ្ពង់ខ្ពស់ជាងខ្ញុំ
ដែលខ្ញុំមិនសមស្របសូមប្រឹក្សាចង់សង្ខេបកែច្នៃរូបសម្រាប់ទ្រង់ផង
ទ្រង់នឹងជឿបុណ្យធម៌មុនទឹកធម៌អនុករណ៍គ្មានដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងដោយភូមិវិង។ ទ្រង់កាន់រណសីនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងសម្រាកលាងស្បែករបស់ទ្រង់ឲ្យស្អាតជុះ
ហើយប្រមូលស្បែកសាបរបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងដងរុក ប៉ុន្មានអង្គកាម
ទ្រង់នឹងដុតបំផុសឲ្យដោយភូមិវិងដែលមិនអាចពន្លត់បាន។ ម៉ាថាយ ៣:១-១២។

យ៉ូហាន បាទីស្ទ បានមកដល់ «ទីហោស្ថាន» នៃព្រះពលបីចុងកែនុលៈ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក
១១ ពីព្រោះព្រះយាការីទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីគ្នាចុងក្រោយ
ច្រើនជាងអំពីចុងកែនុលដែលពួកគេបានរស់នៅ។
លោកបាននាំមកនូវសារឲ្យប្រព្រឹត្តចេញពីអំពើហាប
ពីព្រោះនគរស្ថានសួគ៌បានខិតជិតមកហើយ ដូចដែល ការវិវរណៈនៃព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ
ត្រូវបានបើកសម្រាប់ដើម្បីឡើង នៅពេល «ពេលវេលាបានខិតជិតមកហើយ»។ យ៉ូហាន បាទីស្ទ
បង្ហាញជាកំរិតច្នៃការរបស់ «សំឡេង» ដុបិតតាមព្រះយស្ទីវ
លោកក៏ជាអលើយ៉ាងដែលត្រូវមកផងដែរ។

ដុបិតព្រះយាការីទាំងអស់ និងក្រុមវិន័យបានទាយទុកមកដល់យ៉ូហាន។
ហើយបើអ្នករាល់គ្នាព្រមទទួល នោះគាត់នេះហើយជាអលើយ៉ា ដែលត្រូវមក។
អ្នកណាដែលមានគូរចៀកសម្រាប់ស្តាប់ ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ។ ម៉ាថាយ
11:13-15

ព្រះយស្ទីវបានសម្គាល់ថា អត្ថបទវិញ្ញាណទំនាយរបស់យ៉ូហានបាទីស្ទ ជាការសាកល្បងមួយ។
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដោយផ្ទាល់ថា «បើអ្នករាល់គ្នាចង់ទទួលយកនោះ»។ បន្ទាប់មក
ព្រះយស្ទីវលើកទឹកចិត្តសិរសរបស់ទ្រង់ឲ្យទទួលយកវា ដោយមានព្រះបន្ទូលថា
«អ្នកណាមានគូរចៀកសម្រាប់ស្តាប់ ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ»។ ឲ្យគាត់ស្តាប់អ្វី?
ឲ្យគាត់ស្តាប់ថា សំឡេងដែលមកកាន់ទីហោស្ថានចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរនោះ ជានរណា
ហើយរៀបចំផ្សេងសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃចេតនាសញ្ញា
ដើម្បីប្រាប់ចម្លើយសម្រាប់ប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ ឲ្យផ្ទុះចិត្តច្នៃការពិសេសមួយ
ក្នុងអំឡុងពេលនៃចេតនាសញ្ញាវិនិច្ឆ័យជាសញ្ញារបស់ព្រះ។

យ៉ូហានបានសួររៀកពាក់ «សម្លេងរៀកពាក់ផ្ទុះចិត្តរោមអូដូប
ហើយមានខ្ពស់ក្រៃវែងស្របក្រៃក្រវាត់ផ្សាយចុងក្រោយ; អាហាររបស់គាត់គឺកណ្តុប
និងទឹកយុម៉ូព្រៃ»។ «អាហារ» របស់គាត់គឺជាសារនៃសាសនាសុលាម ព្រោះពាក្យ «កណ្តុប»
តំណាងឲ្យសាសនាសុលាម ហើយទឹកយុម៉ូគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ដែលផ្ទុះចិត្តរោមនៅក្នុងមាត់របស់គាត់។ សារដ៏ផ្ទុះចិត្តរោមនៃគាត់បានបរិភោគ គឺអំពី «លាព្រៃ»
នៃអារ៉ាប់ ដែលជានិមិត្តសញ្ញាដំបូងបង្អស់នៃសាសនាសុលាមនៅក្នុងបទគម្ពីរ។
សារដ៏ផ្ទុះចិត្តរោមអំពីលាព្រៃអារ៉ាប់នៃសាសនាសុលាម ដែលត្រូវបានតំណាងផងដែរដោយ
«កណ្តុប» នោះ ក៏ត្រូវបានបញ្ចូលចូលទៅក្នុងសម្លេងរៀកពាក់របស់គាត់ដដែល
ព្រោះអូដូបក៏ជានិមិត្តសញ្ញាមួយផ្សេងទៀតនៃសាសនាសុលាម។ ការប្រព្រឹត្តក្នុង
«កណ្តុប» ជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាសុលាម មិនមែនជាការបង្កើននៃព្រះបន្ទូលទេ

ទោះបីជាអាហារដែលយ៉ូហានបានបរិភោគ កំពុងសំដៅទៅលើដើមកណ្តុប មិនមែនសត្វល្អិតក៏ដោយ។ ពាក្យ «កណ្តុប» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាសុលាម ហើយយ៉ូហានមិនបានគំរាមឲ្យការបរិភោគអាហាររូបកាយណាមួយឡើយ; របបអាហាររបស់គាត់គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសារព្វយាករណ៍ដែលគាត់បានបរិភោគ។

ខុសក្រែវរាត់របស់ទ្រង់គឺជា «ទំនាយ» ដែលបានគំរាមនូវកូនហាហគុក។ ទំនាយនោះបានប្រមូលរួមការខកចិត្តលើកទីមួយ ពេលពន្យារនព្វកក្រមុំទាំងឡាយ និងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអារម្ភនេទីស៊ី ដូចដែលបានគំរាមលើផ្ទាំងតារាងដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយ។ ហាហគុកគឺជាខុសក្រែវរាត់ទំនាយ ដែលបានចងសច្ចក្នុងពិតទាំងអស់នោះឲ្យរួមជាមួយគ្នា។

ដុបិតនិមិត្តនោះនាំសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក ហើយនាំទីបញ្ចប់រ៉ឺងផ្តល់ដៃចេញ ហើយមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីពន្យារក្នុង ច្បាប់ចម្លងចុះ ដុបិតវាប្រាកដជានឹងមក រ៉ឺងមិនពន្យារឡើយ។ មើលចុះ ពុលីងរបស់អ្នកដែលមានចិត្តក្រអឺតក្រអឺតរួមនោះ មិនទៀងក្នុងនៃកូនខ្មួនគាត់ទេ ប៉ុន្តែមែនសុសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសច្ចក្នុងជំនឿរបស់ខ្លួន។ ហាហគុក 2:3, 4។

សារព្វយាករណ៍ដែលបានចងក្រងសារទាំងឡាយ ដែលបង្កើតឡើងជាការព្រមាននៃ «សំឡេង» ដូចជាខុសក្រែវរាត់ គឺជាពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារី ទាក់ទងនឹងនិមិត្តដែលបានពន្យារពេល ប៉ុន្តែនឹងនិយាយ។ និមិត្តនៃការអំពាវនាវនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ បង្កើតឲ្យមានការបង្អែករវាងមនុស្សអាក្រក់ ដែល «ពុលីងរបស់គេរូបបានលើកឡើង» និងមនុស្សមានតម្លៃ ដែលត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសច្ចក្នុងជំនឿ។ ការរាប់ជាសុចរិតដោយសច្ចក្នុងជំនឿ គឺជាខុសក្រែវរាត់ដែល «សំឡេង» ពាក់។

សច្ចក្នុងជំនឿនឹងជាខុសក្រែវរាត់ច្រករបស់ទ្រង់ ហើយសច្ចក្នុងជំនឿនោះក្នុងខុសក្រែវរាត់នៃតែម្យ៉ាងនោះរបស់ទ្រង់។ អសោយ 11:5។

នៅពេល «សំឡេងនៃអ្នកដែលស្រកែននៅទីរហោស្ថាន» នៃការខកចិត្តបានមកដល់ បន្ទាប់ពីការខកចិត្តនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 សាររបស់គាត់គឺជាសារដែលដល់រាងបានជាស្រេចតាំងពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 មក។ សារនោះពីអលើយ៉ាងដែលត្រូវមក ដល់អ្វីដែលសង្គតសុលាប័នដែលកំពុងរង់ចាំដោយការខកចិត្ត គឺថា អ៊ីស្លាមគឺជា «ការជំនុំជម្រះជាសញ្ញា» ដែលផ្តល់ជាផ្ទុះខ្លាំងក្រោយសម្រាប់កូនផ្តល់ដៃទៀតរបស់ព្រះនៅហាប៊ីឡូន ដើម្បីប្រើនូវសុចរិតភាព។

ផ្តល់របស់មនុស្សសុចរិតគឺក្នុង; ព្រះអង្គគង់លើក្នុងឥតខ្ចោះ ទ្រង់ផ្តល់ដៃផ្តល់ដៃផ្តល់របស់មនុស្សសុចរិត។ មនោហើយ ឱព្រះយេស៊ូវអើយ នៅក្នុងផ្តល់នៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់ យើងបានរង់ចាំទ្រង់; សច្ចក្នុងបង្កាច់នានាពុលីងយើង គឺចំពោះព្រះនាមរបស់ទ្រង់ និងចំពោះការរំលោភរបស់ទ្រង់។ ដោយពុលីងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រាថ្នាចង់បានទ្រង់នៅពេលយប់; មនោហើយ ដោយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនៃខាងក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្រងូតទ្រង់តាំងពីពុលីងពុលីង; ដុបិត កាលណាការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើដីនៃដី

អ្នកសុំនាក់នៅក្នុងលោកិយនឹងរៀនសូត្រច្បាប់សុច្ឆន្ទៈ អសោយ 26:7-9។

យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ ដដែលជាអលើយ៉ាងដែលត្រូវមក គឺជា «សំឡេង» នៅក្នុង «ទីរោស្តថាន»
នៃរយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងក្រុង ក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់មួយ។ កិច្ចការរបស់គាត់រួមមាន
ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ទីបួន និងជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃអាឌរនៃទីសីម
ដដែលពុំលឺរបស់ពួកគេត្រូវបានលើកតម្កល់
ហើយកំពុងទុកចិត្តលើមរតកខាងវិញ្ញាណរបស់បុព្វបុរសរបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែមានអារម្មណ៍ថា ព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហៀបនឹងមកដល់។
ពួកគេជាន់នាន់ទីបួន ពីព្រោះពួកគេបានសម្របខ្លួនយ៉ាងពេញលេញទៅជាជំនាន់មួយ
ដដែលផ្ទុយស្រឡះពីព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេជាន់នាន់នៃពិសេស
ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែយឺតយ៉ាវទៅឱ្យពួកគេរបស់ពួកគេ គឺអប្បបរមា ដើម្បីបិទអាងថា
តាមពិតទៅ ពួកគេជាន់នាន់នៃក្រុងចៀម។ ជំនាន់នៃក្រុងចៀម
គឺជាជំនាន់ដដែលត្រូវបានផ្ទេរពីសត្វ ពួកគេគឺជាអ្នកដដែលតាមក្នុងចៀម
ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ។

យ៉ូហានបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវអំពើហឺហឺរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលមកស្តាប់សាររបស់គាត់
តំបន់ពួកគេបានប្រើចិត្ត ហើយទទួលបានបុណ្យផ្សេងៗទៀត។ គាត់ក៏បានប្រាប់ពួកគេផងដែរថា
មានព្រះអង្គមួយអង្គដែលនឹងយាងមកតាមក្រោយគាត់
ហើយនឹងសម្ភាសនាជាមួយព្រះអង្គមួយស្នាមស្នាមស្រាប់។
ព្រះអង្គគឺជាទូកនៃចេតនាសញ្ញា ព្រះអង្គគឺជា «បុរសកាន់ដក់បោសធ្វើ»
ដែលបោសកាក់ក្នុងក្រណាត់ និងត្រូវបានក្រណាត់ចេញតាមបង្អួច
ហើយស្តាប់ត្រូវបានដើមឡើងវិញ ដដែលបន្ទាប់មកក្នុងលោកខ្មាំងជាមុនដប់ដង
ជាងពេលដែល William Miller
ត្រូវបានទេវតាណែនាំក្នុងកិច្ចការប្រមូលត្រូវបានដើមនៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ។

យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ បានចុះក្រោយទៅលើសេចក្តីទុកចិត្តរបស់អាឌរនៃទីសុ
ត្រូវបានដឹងក្នុងអំបូរហាជាបិតារបស់ពួកគេ ពីព្រោះអលើយ៉ាងដែលត្រូវមក
គឺដើម្បីបិទបង្អួចចិត្តរបស់បិតាទៅកាន់ក្នុង ហើយរបស់ក្នុងត្រូវបានទៅកាន់បិតាវិញ។
គោលការណ៍នៃការអនុវត្តតាមព្រះគម្ពីរអំពីដើម និងចុង
ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចការនេះ ប៉ុន្តែផ្នែកគ្រឹះនេះដដែល
ក៏មានឱកាសម្រាប់អ្នកដដែលយើងខ្លួនឯងស្ថិតនៅក្នុងសភាពបែកខ្ញែក
នៅក្នុងទីកន្លែងរបស់សត្រូវ ស្ថាប័ននៅក្នុងទីរោស្តថាន។
ពួកគេត្រូវបានទទួលស្គាល់អំពីហឺហឺរបស់ខ្លួន និងអំពីហឺហឺរបស់បិតាពួកគេ
ហើយប្រើចិត្ត។ ជាមួយនឹងការទទួលស្គាល់អំពីហឺហឺរបស់ខ្លួន និងអំពីហឺហឺរបស់បិតា
ពួកគេត្រូវបានសោភ័ណដដែលថា ពួកគេមិនបានដើរជាមួយព្រះអម្ចាស់ក្នុងអំឡុងពេលនៃ
ទីរោស្តថានបីថ្ងៃក្នុងក្រុងនោះឡើយ។ លើសពីនេះទៀត ពួកគេត្រូវបានសោភ័ណថា
ព្រះគម្ពីរមិនបានដើរជាមួយពួកគេក្នុងបុរសគ្រីស្ទនោះដដែល។

ហើយពួកអ្នកដដែលនៅសេសសល់ពីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នឹងរលាយសាបសូន្យ
ទៅដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួននៅក្នុងស្រុករបស់សត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយក៏ដោយព្រះអំពើទុច្ចរិតរបស់បុព្វបុរសរបស់ខ្លួនដដែល
ពួកគេនឹងរលាយសាបសូន្យទៅជាមួយនឹងបុព្វបុរសទាំងនោះ។
បុរសនៃប្រើពួកគេសោភ័ណអំពីទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន
និងអំពីទុច្ចរិតរបស់បុព្វបុរសរបស់ខ្លួន

ព្រមទាំងការរំលងដៃលើពួកគេហេតុអ្វីបានជាបុរសរាំងនឹងយើង
ហើយថាពួកគេក៏មានបុរសវិវត្តផ្ទុយនឹងយើងដែរ
ហើយថាយើងក៏មានបុរសវិវត្តផ្ទុយនឹងពួកគេដែរ ហើយមាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងសុ
ភ័យរបស់សត្វរបស់ពួកគេ—បុរសនិមិត្តនៃពេលនោះ
ចិត្តក្នុងលើមិនកាត់សុបក្សែរបស់ពួកគេស្រដៀងនឹងបន្ទាប់
ហើយពួកគេទទួលយកទោសទណ្ឌខ្លួនអំពីទីពឹងរបស់ខ្លួន
នោះយើងនឹងនឹកចាំសច្ចក្រឹត្យរបស់យើងជាមួយយ៉ាងរ៉ាប់រង
ហើយក៏នឹងនឹកចាំសច្ចក្រឹត្យរបស់យើងជាមួយអីសាក
ហើយក៏នឹងនឹកចាំសច្ចក្រឹត្យរបស់យើងជាមួយអំបូរហាំងដែរ
ហើយយើងនឹងនឹកចាំសុភ័យនោះផង។ លើកទី២ 26:39–42។

បណ្តាសាសនានោះក៏ត្រូវបាន ពីព្រោះពួកគេមិនបានចងចាំថាផងដែរ បុរសនេះ។

យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ ដល់ជាអលើយ៉ាងដៃស្រូវមក មានគំណាងជាមុនដល់ «សំឡេង»
នៃទីរំលោភសុចាន នៃប្រើថ្មកែវក្នុងក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១។
លោកនឹងណែនាំអ្វីអ្វីសង្គតដល់សុលាប័ន «នឹកចាំ» ក្រុមយុវជនរបស់ម៉ូសេនៃហ្វូរីបៃ
ហើយបុរសនិមិត្តពួកគេផ្ទុយនឹងចុះនោះ នោះទទួលបានសេចក្តីសញ្ញានិង «នឹកចាំ»
សេចក្តីសញ្ញានៃបុរសរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ នោះក៏មានមាន
លុះត្រាតែពួកគេសោភាពអំពីហេតុរបស់ខ្លួន អំពីហេតុរបស់បុរសរបស់ខ្លួន
ហើយដល់ផ្ទុយនឹងបន្ទាប់ខ្លួនកាន់តែខ្សោយទៀត
គឺពួកគេត្រូវរៀបរាប់ឲ្យបានច្បាស់អំពីការរំលងទាំងឡាយ «ដល់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាបុរសរាំងនឹង»
ព្រះ។

ពួកគេត្រូវតែទទួលស្គាល់ផងដែរថា ពួកគេមានដើមបុរសរាំងនឹងព្រះ
ហើយព្រះក៏មានដើមបុរសរាំងនឹងពួកគេដែរ។

ពួកគេត្រូវតែទទួលស្គាល់ផងដែរថា
ពួកគេគឺជាអ្វីអ្វីសង្គតដល់សុលាប័ននៃតាមផ្ទុយក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
ដុំបិតពួកគេត្រូវតែសោភាពថា ព្រះមាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងដៃនៃដីរបស់សត្វ
ហើយដៃនៃដីរបស់សត្វគឺជាសេចក្តីសុលាប័ន។

យោងតាមយ៉ូហានហាទីសុទ្ធ ពួកគេត្រូវតែឆ្ងល់យ៉ាងណាថា តើនិរណៈជា «សំឡេង»
ដល់ស្រីកែវក្នុង «ទីរំលោភសុចាន» ដល់ ព្រោះយ៉ូហានហាទីសុទ្ធចា
«តើនិរណៈមានព្រមទាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យរត់ចេញពីព្រះពិរោធដល់នឹងមកដល់?»

យើងនឹងបន្តបុរសនេះទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

អ្នកបម្រើរបស់ព្រះត្រូវបានបង្កើតថា៖ «ចូរស្រីកែវក្នុងឲ្យខ្ពស់ កុំអត់ឱនឡើយ
ចូលចិត្តសំឡេងរបស់អ្នកដូចជាកូរ
ហើយបង្កាញដល់បុរសនេះរបស់យើងអំពីការរំលងរបស់ពួកគេ
ហើយដល់ពូជពង្សយ៉ាងរ៉ាប់រងអំពីហេតុរបស់ពួកគេ»។
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលអំពីមនុស្សទាំងនេះថា៖ «ពួកគេស្រវឹងរកយើងរាល់ថ្ងៃ
ហើយរីករាយនឹងសុភ័យរបស់យើង
ដូចជាបុរសជាតិមួយដល់មានបុរសវិវត្តសេចក្តីសុចរិត»។
នេះទើបមានបុរសជាតិមួយក្រុមដល់បញ្ចេញនូវខ្លួនឯង ចាត់ខ្លួនឯងថាសុចរិត
ហើយពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯង

ហើយអ្នកបម្រើគ្រូរូបមានបង្កគាប់ថ្មយស្តរកែឡើងថ្មយខ្ពស់
និងបង្កហេតុការណ៍រស់រានពីក្នុងគេលក្ខណ៍។ ក្នុងគំរូសម័យកាល
កិច្ចការនេះគ្រូរូបបានផ្តើមរាប់បុរាណនៃរបស់ព្រះ
ហើយឥឡូវនេះវាចាំបាច់ជាងពេលណាៗទាំងអស់មុនមក។ សក្ខីកម្ម, ភាគទី ៥, ទំព័រ
២៩៩។